

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul iii din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 ⁽¹⁾ trebuie înțeles în sensul că, în cazul anulării cu mai puțin de șapte zile înaintea datei de decolare prevăzute, dreptul la indemnizație va fi exclus și atunci când, ca urmare a transportului alternativ, pasagerul cursei aeriene suferă o întârziere totală mai mică de trei ore însă mai mare de două ore, întrucât sosirea efectivă este amânată cu mai mult de două ore, dar cu mai puțin de trei ore față de sosirea prevăzută?

⁽¹⁾ JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) la 19 februarie 2018 – Maria Vester/Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

(Cauza C-134/18)

(2018/C 182/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Maria Vester

Pârât: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

Întrebările preliminare

Există o încălcare a articolelor 45 și 48 din Tratatul din 25 martie 1957 privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) atunci când ultimul stat membru competent la începutul incapacității de muncă refuză dreptul la prestația de invaliditate în temeiul articolului 57 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială după expirarea unei perioade de așteptare de 52 de săptămâni de incapacitate de muncă, în cursul căreia s-au acordat prestații de boală, iar celălalt stat membru, care nu este ultimul stat membru competent, aplică o perioadă de așteptare de 104 săptămâni pentru analizarea dreptului la o prestație prorata de invaliditate, în conformitate cu dreptul său național?

În acest caz, este compatibil cu dreptul la libera circulație ca persoana în cauză să depindă de asistența socială în cursul acestei perioade de așteptare sau articolele 45 și 48 TFUE obligă statul care nu este ultimul stat membru competent să analizeze dreptul la prestațiile de invaliditate după expirarea perioadei de așteptare prevăzute în legislația ultimului stat competent, chiar dacă dreptul național al statului membru care nu este ultimul competent nu permite acest lucru?

⁽¹⁾ JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Bonn (Germania) la 23 februarie 2018 – Antonio Romano, Lidia Romano/DSL Bank

(Cauza C-143/18)

(2018/C 182/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Bonn

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Antonio Romano, Lidia Romano

Pârâtă: DSL Bank

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2002/65/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții sau unei practici naționale precum cea din procedura principală, care nu exclude dreptul de retragere în cazul contractelor de credit încheiate la distanță, dacă contractul este deja complet executat de ambele părți, la cererea expresă a consumatorului, înainte ca acesta să își exercite dreptul de retragere?
- 2) Articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf a doua liniuță și articolul 6 alineatul (6) din Directiva 2002/65/CE trebuie interpretate în sensul că la analizarea corectei comunicări a informațiilor prevăzute în dreptul național în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), articolul 3 alineatul (1) punctul 3 litera (a) din Directiva 2002/65/CE și a exercitării de către consumator a dreptului de retragere în temeiul dreptului național, trebuie avut în vedere consumatorul mediu normal informat, suficient de atent și de avizat, ținând cont de toate aspectele relevante și de toate circumstanțele asociate cu încheierea acestui contract?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima și la a doua întrebare:

Articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2002/65/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept național, care prevede că, după comunicarea retragerii dintr-un contract de credit de consum încheiat la distanță, furnizorul trebuie să îi restituie consumatorului, pe lângă suma pe care a primit-o în executarea acestui contract, și o compensație pentru utilizarea acestei sume?

⁽¹⁾ Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE (JO 2002 L 271, p. 16, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 183)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 28 februarie 2018 – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-160/18)

(2018/C 182/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: X BV

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatele (2), (4) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1484/95 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 141 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că prin mecanismul de control prezentat în acestea, inclusiv în cazul unui control ulterior, nu se urmărește decât să se garanteze că autorităților competente li se pot comunica în timp util fapte sau circumstanțe legate de tranzacții succesive, care ar putea pune la îndoială corectitudinea prețului de import CIF declarat și care ar putea conduce la investigații ulterioare?